

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 28. Thomas in Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1170.

præsumeret, caput amputaturos. Quibusdam amicorum Thomam monentibus ne trajectum tentaret, antequam concordia firmiore fulcro stabilita fuisset, respondit: *Est mihi in conspectu Anglia, in quam Deo adjuvante pedem inferam, etsi certissime sciam, quod in hac terra Martyrium me maneat.* Pridie quam navem conscenderet, præmisit Papæ Epistolas, quæ sententiam suspensionis contra Archiepiscopum Eboracensem & Episcopum Dunelmensem continebant, aliasque literas, quæ Episcopos Londinensem & Saresberiensem iterum excommunicationis censura innodatos declarabant, ac omnes Episcopos, qui consecrationi juvenis Regis interfuerant, suspendebant. Hæ Epistolæ Præsulibus redditæ sunt in portu Dubrisiensi, quem Thomam petiturum esse conjiciebant.

§. XXVIII.

Thomas in Anglia.

vit. 3. c. 4.
Gervas.
Doreb.

Ubi aura favere cœpit, Thomas Witlandi mari se credidit, noctu post secundam diem Adventus, nempe post diem Lunæ, Festum S. Andreæ, ultimam Novembris, anno salutis millesimo centesimo septuagesimo, exilii sui septimo, & in portum Sanduicensem, ut hostes se Dubri præstolantes eluderet, feliciter appulit. Navis, qua vehebatur, spectabilis

bilis erat erecta Cruce Archiepiscopali; Sæcul. XII.
A.C. 1170.
cumque in conspectu adversæ terræ fuit,

magna pauperum multitudo, quæ S. Præsuli obviam processerat, exclamavit: *Benedictus qui venit in nomine Domini, pater orphanorum & viduarum Judex.* Alii commiseratione, alii lætitia moti plorabant. Alii prosternebantur in terram, alii succincti progrediebantur de navi descendentes excepturi, & primi omnium Benedictionem Archiepiscopalem impetraturi. At viri nobiles, qui Thomam Dubrim appulsurum putaverant, nunciato ejus adventu, Sandwicum celeriter deferuntur.

Irrumpunt armati in navigium, quod Archiepiscopum advexerat, quasi vim illaturi. Verum Joannes Oxoniensis timens ne facinoris dedecus in Regem caderet, & ipse Archiepiscopum prodidisse diceretur, obstitit armatis & nomine Regis prohibuit, ne Thomam vel socios læderent, sed ponerent arma. Ipsi juramentum fidelitatis ab Exteris, qui cum Thoma advenerant, exegerunt, ut sic se Regi & Regno obligarent. Porro nulli aderant exteri, nisi Simon Archidiaconus Senonensis, qui facile ad jusjurandum edendum permoveri potuisset. Sed id Thomas non permisit, veritus, ne hujusmodi juramentum contra Clerum Anglicanum in exemplum traheretur, dixit-

Sæcul. XII.

A.C. 1170.

dixitque, rem contra honestos mores & Jus Gentium pugnare, Advenas & Hospites ad hujusmodi juramentum compellere. Notaverat vero Archiepiscopus populum, ob redditum suum lætissimum, cum armis accurrisse, ita ut Præfecti Regis numero inferiores, si viribus esset agendum, sperare non possent victoriam.

vit. 3. c. 4.

Illi vix obiter salutato Archiepiscopo indignantes interrogant, cur Angliam repetens, quo pacem reducere debuisset, Regis Episcopos excommunicasset & suspendisset, addentes, hac re, ubi eam comperisset, Regem gravissime offensum iri. Præsul leniter respondit; se id impetrata Regis licentia fecisse, ne injuria, qua ipse & Ecclesia sua in unctioe juvenis Regis affecta fuisset, inulta abiret, & malum posteris noceret exemplum. Audito Regis nomine Præfecti modestius loqui cœperunt; petebant tamen instantissime, ut Episcopos absolveret. Cumque Archiepiscopus dixisset, se de hoc negotio Cantuariæ, quo altera die se perventurum speraret, deliberaturum, Præfecti recesserunt.

Sequente die, quæ erat Martis, prima Decembris, Thomas Sanduico excedens Cantuariam petiturus, non plus sex milliariis distantem, vix illa die tantillum itineris conficere potuit, quod a populo

populo confluente & maxime a pauperibus undique circumfusis impediretur. Sæcul. XII.
A. C. 1170.

Parochi quoque cum omnibus Fidelibus suis occurrebant. Cantuariæ a monachis honorifice, ut decebat, pulsatis campanis & organis inter cantus lætitiæ exceptus cunctis osculum pacis præbuit, cum prius prudentissime & caute illos, qui cum excommunicatis communicaverant, ab hac censura absolvi jussisset.

§. XXIX.

Thomas excommunicatos absolvere recusat.

Postera die adsunt Regis Præfecti responsum audituri. Cum iis venerant Clerici trium Præsulum excommunicatorum, petentes ut Domini sui absolventur. Respondit Thomas, non esse sibi potestatem Censuras a Papa vit. c. 6. ep.
64. 73. junctas tollendi. Nihilominus cum vehementer urgerent, & Regis iram comminarentur, addidit; si Episcopi Londinensis & Saresberiensis juxta formam ab Ecclesia præscriptam jurarent, quod mandatis Papæ obedientiam præstare vellent, facturum se pro pace Ecclesiæ, ob reverentiam Regis & ex consilio aliorum Episcoporum, quidquid in suis esset viribus, & tres Præsules secundum Humanitatis & Caritatis leges habiturum, A a a rum,